

พระราชบัญญัติฉบับที่เพิ่มเติมชั่วคราว

พระพหุศักราช ๒๔๖๕

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทรมหาจักรีบรมราชูปถัมภ์ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศให้ทราบทั่วกันว่า

ตามความในมาตรา ๑๐ ในพระราชบัญญัติฉบับที่ ร.ศ. ๑๒๑ ที่ได้ยกเลิกแล้ว แต่ได้ตั้งขึ้นใหม่โดยพระราชบัญญัติฉบับที่เพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๕๙ และได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฉบับที่เพิ่มเติมฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๔๖๐ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๖๐ ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๖๑

เล่ม ๓๙ หน้า ๕๐๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๖๕

ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๖๓ ให้ได้มาบัตรกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ มีอำนาจที่จะถอนเงินสำรองฉบับที่ทั้งหมด เพื่อไปลงทุนหาผลประโยชน์ได้จนถึงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๕ เป็นหมดเขตวันนั้น

บัดนี้ ทรงพระราชดำริเห็นว่า ไม่จำเป็นที่จะถอนเงินสำรองฉบับที่ไปลงทุนหาผลประโยชน์มากกว่าร้อยละ ๗๕ ค่อยไปอีก

จึง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับที่เพิ่มเติมชั่วคราว ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๖๐ แต่ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๖๑ นั้น เดิม

มาตรา ๒ ให้คงใช้พระราชบัญญัติฉบับที่เพิ่มเติมชั่วคราว ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๔๖๐ ค่อยไปอีกสองปี นับตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๖๕ เป็นต้นไป

ประกาศ มาณวันที่ ๒๘ ธันวาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน